

כל צרכיה כמו שצריך. ואחר כך ויביאה, במה? בצדיק הזה, שפתיב (אסתר ב) ויזה הנערה באה אל המלך. שזה המשיך את הכל לעלות ולהתעטר בשלמות. כאן מניעת כל החטאים, וכאן מניעת כל התשוקות הרעות.

מה שאינו באותו ההיכל הששי, בצד האחר, ששם כל הענוגים הרעים וכל הצדדים של הענג של העולם הזה, וכשהעולם הזה מתנהג בהם, אנשים נכשלים בהם (ומשום שבני אדם טועים בהם, נכשלים בהם) לאותו העולם, שרואים כמה ענוגים ותשוקות שהגוף נהנה ומתענג מהם, וטועים אחריהם. זהו שפתיב, (בראשית א) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וגו'. שהרי כל התשוקות וכל הענוגים של העולם תלויים בו.

ועל כן כמו זה יש דברים שהגוף נהנה מהם, ונכנסים לגוף ולא לנשמה. ויש דברים שהנשמה נהנית מהם ולא הגוף, ועל כן הדרגות נפרדות זו מזו. אשריהם הצדיקים שלוקחים דרך ישרה, ומנעו עצמם מאותו הצד, ונדבקים בצד הקדשה.

בהיכל הזה כלולים כל שאר השמות של כל אלו ההיכלות (וחילות) שלמטה. שני שמות הם שפלו את שאר השמות האחרים. אחד זכר מתחבר מעלה במטה, ויעקב נטל את היכלו באותן נשיקות בסוד עליון, ואז כולל את כל שאר השמות, ונקרא יהו"ה אלהים, וזה נקרא שם מלא, כמו שבארנו. ואחד כשמתחבר יסוד העולם בהיכלו, וכלם מתעוררים בחיבות וכתשוקה אליו, וכלם כלולים בו, אז כולל שאר השמות ונקרא

רוחותיה, למזרע ולאשקאה ולאולדא, למעבד לה כל צרכוי, כמה דאצטריך. ולבתר ויביאה, במה. בהאי צדיק. דכתיב, (אסתר ב) ויזה הנערה באה אל המלך, דהאי אמשיך לכלא, לסלקא לאתעטרא בשלימו. הכא מניעו דכל חובין, הכא מניעו דכל תיאובתין בישין.

מה דלא איהו בההוא היכלא שתיתאה, בסטרא אתרא, דתמן כל ענוגין בישין, וכל סטרין דתיאובתין דענוגא דהאי עלמא, וכד האי עלמא אתנהיג בהו, בני נשא כשלי בהו (נ"א ויגין דגני נשא מעין בהו כשלין בהו) לההוא עלמא. דחמאן כמה ענוגין ותיאובתין, דגופא אתהני ואתעניג מנייהו, וטעיין אבתרייהו. הדא הוא דכתיב, (בראשית א) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וגו'. דהא כל תיאובתין וכל ענוגין דעלמא ביה תליין.

ועל דא, פגוונא דא, אית מלין דגופא אתהני בהו, ועיילי לגופא, ולא לנשמתא. ואית מלין דנשמתא אתהני מנייהו, ולא גופא. ועל דא, דרגין פרישין דא מן דא. זכאין אינון צדיקייא, דנטלי אורח מישר, ומנעי גרמייהו מההוא סטרא, ומתדבקן בסטרא דקדושה.

בהיכלא דא, כלילן כל שאר שמחן, דכל אלין היכלין (נ"א וחילין) דלתתא. תרי שמחן אינון דכלילו שאר שמחן אחרנין. חד דכד אתחבר עילא בתתא, ויעקב נטיל היכליה, באינון נשיקין, ברזא עלאה. כדין כליל כל שאר שמחן, ואקרי יהו"ה אלהים, ודא אקרי שם מלא, כמה דאוקימנא. וחד, כד אתחבר יסודא דעלמא בהיכליה, וכלהו מתערי בחיבותא ובתיאובתא לגביה, וכלהו כלילן ביה, כדין כליל שאר שמחן, ואקרי יהו"ה צבאות. ודא אקרי שמא

ה צבאות. ודא אקרי שמא